

UPRAVNI SUD U SPLITU

1224

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sucu Leandri Mojtić te Ljiljani Lijić zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja Vjekoslava Raspovića iz Debaljaka, Debeljak 117, zastupanog po opunomoćenici Ivani Raspović, odvjetnici u Zadru, Ulica J. Dalmatinca Matejeva 3, protiv tuženika Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije koju zastupa generalna opunomoćenica Marina Ljubić Karanović, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatskog telekoma d.d., Zagreb, Savska cesta 32, u postupku rješavanja spora između pretplatnika i operatora javnih komunikacijskih usluga Hrvatskog telekoma d.d., nakon održane usmene i javne rasprave zaključene 18. ožujka 2016., a objavljene 29. ožujka 2016.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

»I. Tužba se usvaja.

II. Poništava se rješenje Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije od 7. prosinca 2012. g. klasa: UP/I-344-08/12-01/522, urbroj: 376-05/MB-12-9(DB).«

O b r a z l o ž e n j e

Osporavanom odlukom tuženika klasa: UP/I-344-08/12-01/522, urbroj: 376-05/MB-12-9(DB). od 7. prosinca 2012., odbijen je prigovor pretplatnika Vjekoslava Raspovića iz Debaljaka, ovdje tužitelja, izjavljen na pisane opomene i obračun zakonske zatezne kamate za mjesec prosinac 2011. godine, koji je izdao operator javnih komunikacijskih usluga Hrvatski Telekom d.d. Zagreb, Savska cesta 32, kao neosnovan.

Protiv osporavane odluke opunomoćenica tužitelja je pravodobno podnijela tužbu Visokom upravnom sudu RH u Zagrebu, a koji sud se svojim rješenjem poslovnim brojem UsII-5/2013-6 od 3. listopada 2013. oglosio stvarno nenadležnim te predmet ustupio Upravnom sudu u Splitu kao stvarno i mjesno nadležnom sudu, sve u skladu s odredbom članka 18. st. 2. i članka 51. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine«, broj 90/11) u svezi s odredbom čl. 28. st. 2. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine«, broj 20/10, 134/12 i 152/14, dalje ZUS-a).

Predmetni spis po tužbi tužitelja je kod ovog suda zaprimljen 17. listopada 2013. te je zaveden pod poslovnim brojem 3UsI-2229/13.

Tužitelj u pravodobno podnesenoj tužbi osporava zakonitost i pravilnost Odluke tuženika u bitnom navodeći da odluka tuženika nije u skladu s obrazloženjem, da tuženik nije odlučio o žalbenim navodima žalitelja, ovdje tužitelja, niti da je obrazložio svoju odluku radi čega da se ista ne može ispitati, da tuženik nije dao odgovor na žalbene navode u svezi obračuna zakonske zatezne kamate niti zašto je obračunat trošak opomene, a da korisnik o tome nije bio obaviješten, radi čega da tuženik nije postupio u skladu sa svojim ovlaštenjima i nadležnosti te da nije ispitao slučaj. Tužitelj u tužbi opisuje kronologiju predmetne upravne stvari, u bitnom navodeći da je na ispostavljenom računu broj 5006006912-148-2 za 12/2011 izdanog od T-coma zaračunat trošak pisane opomene u iznosu od 9,00 kn, a za koju opomenu da je usmeno obrazloženo da se radi o opomeni za mjesec studeni. Da je za isti račun dostavljen T-comu prigovor u svezi obračuna zakonske zatezne kamate za zakašnjenje plaćanja računa

iz prethodnog mjeseca, da je u računu za 12 mjesec obračunata zatezna kamata za račun iz mjeseca studenog. Tužitelj navodi da je rok dospelja računa za 11. mjesec 2011. bio 20. 12. 2011. zbog čega da je dužnik bio u zakašnjenju od dana 21. 12. 2011. i taj dan da bi bio prvi dan početka računanja zakonske zatezne kamate sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima. Navodi da je dužnik platio račun dana 23. 12. 2011., a ne 22. 12. 2011. kako da to tvrdi operater, čime da je prekinuo zakašnjenje plaćanja. Da se prema navedenom zakonska zatezna kamata obračunava za dva dana zakašnjenja plaćanja dužnika i za izračun zakonske zatezne kamate da se uzela glavnica od 191,71 kunu, na koliko da je glasio račun iz 11. mjeseca 2011., a zakonska zatezna kamata za dva dana zakašnjenja da iznosi 0,13 kuna prema stopi od 12%. Međutim, da je operater zaračunao zakonsku zateznu kamatu u računu za 12/11 u iznosu od 0.84 kune. Navodi, da ukoliko bi se računalo (a ne bi smjelo) i tri dana zakašnjenja (uključen dan plaćanja računa), da bi utoliko zatezna kamata iznosila najviše 0,20 kuna.

Za račun 12/11 da je dospjeće bilo 20. 1. 2012., a da je račun plaćen 24. 1. 2012. Stoga, da je korisnik bio u obvezi platiti nespornu glavicu (bez kamate iz prethodnog mjeseca za koji da je izjavljen prigovor) te platiti dane zakašnjenja plaćanja računa i to zakonsku zateznu kamatu za dan 21. 1., 22. 1. i 23. 1. (tri dana), bez uračunavanja dana dospelja i dana plaćanja računa. Tužitelj navodi, da je 13. veljače 2012. zaprimio odgovor T-coma u svezi prigovora na obračun zatezne zakonske kamate, a koji prigovor da je utvrđen kao neosnovan, u čijem obrazloženju da se navodi kako je dospjeće plaćanja za 11. mjesec 2011. bio 21. 11. 2011., a što da je nemoguće jer da za mjesec studeni obveza dospjeva u mjesecu prosincu. Nadalje, da se u obrazloženju navodi kako je za mjesec prosinac 2011. rok dospelja bio 20. 12. 2011., a što da je također nemoguće jer da za mjesec prosinac obveza dospjeva istekom tekućeg mjeseca odnosno da dospjeva u mjesecu siječnju. Tužitelj nadalje navodi da je obveza operatera zakonsku zateznu kamatu u slučaju zakašnjenja obračunavati iz mjeseca u mjesec, a ne za dva mjeseca (listopad i studeni) zajedno je obračunati i potraživati je u trećem mjesecu (prosincu). Da je operater u obračun zakonske zatezne kamate uračunavao i dan kada je obveza plaćena, odnosno podmirena. Također navodi da je operater bio dužan obavijestiti korisnika da je trošak zaračunavanja opomena uveden dana 19. ožujka 2011., bilo pisanom obavijesti bilo u tekstu poslanog računa za mjesec ožujak 2011., a nakon što je trošak opomene uveden, jer da se radi o trošku koji ne spada u troškove telekomunikacijskih usluga, međutim što da je propušteno učiniti te da je korisnik o navedenom obaviješten tek u odgovoru na prigovor. Stoga, da uvođenje naknade u iznosu od 9,00 kuna i da bi to bilo 19. ožujka 2011. korisniku, ovdje tužitelju, nije bilo poznato niti da je o tome bio ikada obaviješten već da je za isto saznao tek iz odgovora na prigovor operatera. Nadalje navodi da u konkretnom slučaju nije postupljeno u skladu s odredbama Zakona o općem upravnom postupku jer da Odluka može biti presuda, rješenje ili zaključak, a da se u konkretnom slučaju ne vidi o kojoj vrsti odluke se radi. Slijedom navedenog tužitelj je predložio a sud nakon provedene glavne rasprave i izvedenih dokaza, donese presudu kojom će poništiti osporavano rješenje tuženog tijela.

Tuženo tijelo u svom odgovoru na tužbu od 6. ožujka 2013. u cijelosti je osporilo navode tužbe i tužbenog zahtjeva, predlažući da sud odbaci podnesenu tužbu kao podnesenu od neovlaštene osobe budući da je iz tužbe razvidno da je tužbu podnijela odvjetnica Ivana Raspović u vlastito ime, a da je ista bila opunomoćenica tužitelja u postupku pred HAKOMO-om te da se u konkretnom slučaju ne radi o nekoj stranci, radi čega da je tužbu potrebno odbaciti. Tuženo tijelo je nadalje navelo da je odredbom članka 51. stavkom 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama propisano da HAKOM odlukom rješava spor između krajnjeg korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga, na temelju podataka, dokumentacije i očitovanja stranaka u postupku, radi čega da su neosnovani tužbeni navodi koje je u tužbi iznijela neovlaštena osoba. Nadalje, u odnosu na tužbene navode u kojima se opširno prigovara iznosu obračuna zakonske zatezne kamate za mjesec prosinac 2011. godine koji je izdao operator javnih komunikacijskih usluga Hrvatski Telekom d.d., tuženo tijelo je navelo kako se zakonska zatezna kamata ne odnosi na trošak usluge već na iznos koji je vezan za neplaćanje naknade odnosno duga za pruženu elektroničku komunikacijsku uslugu o čemu HAKOM odlučuje sukladno članku 51. stavku 1. ZEK-a u slučaju spora između krajnjeg korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga, iz čega proizlazi da HAKOM nije ovlašten odlučivati o iznosu zakonske zatezne kamate. Slijedom navedenog, da je rješenje doneseno u okviru zakonske nadležnosti HAKOMA, radi čega je predložilo da sud odbije tužbeni zahtjev tužiteljice.

Podneskom od 18. travnja 2014., nakon što je zaprimila odgovor na tužbu, opunomoćenica tužitelja je ispravila te uredila podnesenu tužbu na način da je kao tužitelja pravilno označila Vjekoslava Raspovića iz Debeljaka, Debeljak 117 (list 18 spisa).

Rješenjem ovog suda poslovni broj 3UsI-2229/13-3 od 28. siječnja 2016. pozvana je zainteresirana osoba Hrvatski Telekom d.d. Zagreb, da sudjeluje u ovom sporu te mu je dostavljena tužba tužitelja, kao i odgovor na tužbu tuženika, na očitovanje a sve u skladu s odredbom članka 19. st. 3. ZUS-a.